

Magyar—szovjet vízügyi tárgyalások

Jegyzőkönyv aláírásával pénteken Budapesten befejeződtek a magyar—szovjet vízügyi tárgyalások. A január 5–9. között folytatott megbeszélések záróokmányát Vincze József, az Országos Vízügyi Hivatal elnökhelyettese és Ivan Borodavcsenko, a Szovjetunió vízgazdálkodási és talajjavítási miniszterhelyettese, a két küldöttség vezetője írta alá.

A tárgyalásokon értékeltek a két ország 1976–1980. évi vízügyi műszaki-tudományos együttműködésének tapasztalatait és eredményeit. Megállapították, hogy egyebek között a kutatási együttműködés eredményei szerint építettek föl egy-egy öntözőrendszert hazánkban és a Szovjetunióban is.

A megbeszéléseken egyeztettek a műszaki-tudományos együttműködés 1981. évi munkatervét. Eszerint folytatják egyebek között a számítógépes irányítási mód-

szerek fejlesztését és elterjesztését a vízigények előrejelzésénél, az operatív árvízvédekezésben, valamint a vízgazdálkodási létesítmények fenntartásánál és karbantartásánál.

Kovács Antal államtitkár, az OVH elnöke fogadta Ivan Borodavcsenkót.

A szovjet küldöttség ellátogatott Győrbe, ahol megismerkedett az Észak-dunántúli Vízügyi Igazgatóság munkájával, és megtekintette a nagygyőri vízelvezetőrendszer építését.

Kitüntetés

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa Osztrovski György akadémikusnak, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság elnökhelyettesének tudományos munkássága, valamint a munkásmozgalmában kifejtett több évtizedes tevékenysége elismeréseként, nyugállományba vonulása alkalmából a *Munka Vörös Zászló Érdemrendje* kitüntetését adományozta. A kitüntetés Trautmann Rezső, az Elnöki Tanács helyettes elnöke adta át pénteken.

Jelen volt a kitüntetés átadásánál Ballai László, az MSZMP KB osztályvezetője és dr. Székér Gyula, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság elnöke.

Munkásör egyességek

Pénteken megkezdődött a munkásörök évzáró-évnnyitó egyességeinek sora, s a munkásörök kiemelkedő politikai rendezvényei január végéig befejeződnek. Az egyességeket megelőzték a

szakasz- és századgyűlések, amelyeken országsszerte több mint 10 ezer munkásör és társadalmi parancsnok mondott véleményt a végzett munkáról, tett javaslatot a további feladatokra.

Oktatás, képzés, politikai műveltség

Tapasztalatok a szegedi járásban

Az elmúlt öt évben a párt- és a tömegszervezeti oktatásban a fő politikai feladatok megismerésére összpontosítottak a szegedi járásban is. Az oktató-nevelő munka kötődött a szocializmus építéséhez, a párt egész tevékenységéhez. Ugyanakkor előtérben állt a szocialista gazdaság, a nemzetközi viszonyok kérdése, a nemzetközi munkásmozgalom fejlődésének mai iránya. Ezek határozták meg az ideológiai és a tömegpolitikai oktatás tartalmát, hozzátéve a politikai, a gazdasági, a kulturális kérdések elemzését.

Öt év távlatában az állapítható meg, hogy a szegedi járásban a pártpropaganda hatása pozitív. Gyarapodott a párttagság politikai műveltsége, következetesen erősödött eszmei, cselekvési egysége. Az esti középiskolákat például nagy tapasztalattal propagandisták vezették. Jelentősen növekedett a párttagok aránya a tömegpolitikai oktatásban. Ehhez mérten rendszeresebb volt a pártiszervek munkája az oktatási formák megválasztásában, a hallgatók szervezésében, a foglalkozások ellenőrzésében.

Számokban is tükrözött a politikai oktatás különböző fokozatú tanfolyamain évente több mint 3 ezren tanultak, s közöttük a párttagság aránya például 1975–76-ban 64, míg 1979–80-ban 88 százalék volt. A tömegpolitikai tanfolyamokon évente mintegy 2300-an vettek részt érdeklődéssel, aktivitással. 1975-ben a propagandisták 41 százaléka rendelkezett közép- vagy felső-

fokú politikai végzettséggel, míg 1980 végére ez a szám 60 százalékra emelkedett, s ezzel együtt tovább javult az oktatás színvonala is. Néhány más jellemző adat is amellel szól, hogy az elmúlt öt évben nagy gondot fordított a szegedi járási pártbizottság a párt- és a tömegpolitikai oktatásra szervezésben, tartalommal, a hallgatók kiválasztásában, a tanulási kedv, az érdeklődés a politikai, a gazdasági témák iránt növekedett, kezdve a politikai vitaköröktől a felsőfokú oktatásig, a KISZ-és a szakszervezeti tanfolyamoktól a Hazafias Népfőrdőn által rendezett előadássorozatokig.

A Marxizmus—Leninizmus Esti Egyetem általános tagozatán 1975—1980 között a hallgatók száma 24. Ugyanebben az időszakban szakosítóra jártak és végeztek 11-en. Egyéves pártiskolán tanultak 9-en, öthónaposon 20-an, a marxista—leninista középiskolán 534-en. A káderképzésben részt vettek száma 598; káder- és továbbképzésben részesültek 1331-en. Párt- és tömegszervezeti oktatásban 13 ezer 761-en vettek részt. Emellett jelentős azoknak a száma, akik főiskolán, egyetemen tanultak és a szaktárgyak mellett politikai végzettséget is szereztek.

A párt- és a tömegszervezeti oktatás, a propaganda alapvető feladata a VI. ötéves terv időszakában is az MSZMP XII. kongresszusa határozatainak végrehajtását, eddigi eredményeink megszilárdítását tartalmazza. Témakörök szerint szerepelnek társadalompolitikai

kérdések, a szocialista gazdaság, az életszínvonal és a szociálpolitika megerősítése; ideológiai és kulturális feladatok elemzése; a pártirányítás és a pártélet fejlesztése, az építőmunka kapcsolatán a bekés egymás mellett élés és a proletárinternacionalizmus összefüggése stb.

A párt- és a tömegszervezeti oktatásra szervezésben, azok lebonyolításában, a foglalkozások ellenőrzésében mind a nagyközségi pártbizottságok, mind a pártvezetőségek és az alapszervezetek vezetője a helyi viszonyokhoz alkalmazkodva tudja, érti feladatát a középtávú oktatási terv kidolgozásában. Annak sikeres végrehajtásáért munkálkodnak.

L. F.

Gyarapodunk-e?

Évi három százalékos gazdasági növekedés nem valami sok. A reálbérszínvonal nulla százalékos „növekedése” pedig egyenesen semmi. A lakossági fogyasztás 7–8 százalékkal emelkedik az előzőtől öt év alatt. Az egyén, a család számára ez az érzékelési küszöb alatt van, ilyen körülmények között az emberben mégiscsak felvetődik a kérdés: egyáltalán gyarapodunk-e a következő öt évben?

Mert azt olvassa az ember a VI. ötéves tervről szóló nyilatkozatokban, hogy az elért életszínvonalat csupán tartjuk, ám az életkörülmények javulnak. A növekedési ütem kisebb, mint korábban, de a fejlődés nagyobb. Ugyanakkor a nemzeti jövedelemnek a beruházásokra, készletnövekedésre fordítható része a korábbi 24–26 százalékról 18–20 százalékra csökken.

Hogyan javulhatnak így az életkörülmények?

Az egész világon mindenütt egyoldalúan számolják a gazdasági növekedést. Azt nézik, mennyivel nő az egy év alatt előállított új érték, a nemzeti jövedelem a nemzeti termék. Azt azonban figyelmen kívül hagyják, hogy mennyivel nő egy év — vagy öt év — alatt a nemzet vagyonosa.

Ha töle kérdeznék, mi jellemzi családom, magánháztartásom „növekedési ütemét”, elmondanám, hogy két évvel ezelőtt színes televíziót vettünk, s az idén cseréltük ki a bútorokat az egyik szobában. Még azzal is dicsekedhetnék, hogy tavaly vettünk egy kis mélyhűtőt, s rátettük a régi hűtőszekrényre.

Saját kis növekedési ütemünket, jelle-

mezve, csak a végén tenném hozzá, mennyivel nőtt az elmúlt években családunk jövedelme s hogyan vitte el ezt a többletet a kiadások növekedése. A nagy család, az állam, az államháztartás pedig azzal kezd, amivel én végzem: hogy mennyivel nő a nemzeti jövedelem. Mondhatná székben is, de nem mondja, mert szerény, s számol a körülményekkel. Öt év alatt a termelő állóeszköz-állomány az alacsony felhalmozási arány ellenére is egyenvevével nő. Másfélmillió ember lakáskörülményei fogják javulni. Tovább épül az úthálózat, a budapesti metró, bővül az üzlethálózat, új kórházakat és rendelőintézeteket avatunk fel. Sok tízezer ember felépíti a maga kis nyaralóját, felújítja ruhahatárát, telefont kap, tévét vagy gépkocsit vesz.

Ha egy gazdaság arra fordítja jövedelmének egy részét, hogy vagyonát gyarapítsa akkor még nulla növekedés mellett is gazdagodik. Jó lenne a gazdasági növekedésbe azt is beleszámítani, hogy öt év alatt hány százalékkal nő a nemzet vagyonosa, ennek állománya, milyen ütemben nőnek a termelési és a fogyasztási kapacitások. Az életszínvonal mérésénél is figyelembe kellene venni a családok vagyonának gyarapodását, de nem a folyó jövedelem és a folyó fogyasztás adatait, hanem azokat a méltókat, melyek a nemzeti jövedelem emelkedését egyenlően meg is akarjuk érteni igazán, ha jövedelmünk gyorsabban nő, mint az árszínvonal. De — lássuk be — az sem mellesleges, hogy családi beszerzéseink, beruházásaink révén milyen mértékben gyarapodunk.

Pirityi Ottó

Vasúti előszállítás

Megkezdődtek az idei előszállítások a dél-magyarországi vasutakon: az első ilyen irányvonatok a Dél-magyarországi Magas- és Mélyépítő Vállalat hágyárának területére tartottak — sódérrel rakottan. A MÁV egyébként ezzel a céggel csaknem százezer tonna anyag előszállítására kötött megállapodást.

A MÁV Szegedi Igazgatósága területén emellett még tizenöt nagy szállított vállalat használja ki ezt a lehetőséget: együttesen hét-százezer tonnányi kő, kavics, homok és más építőanyag előszállítására adtak megrendelést.

Magyar—csehszlovák árucsera-forgalmi egyezmény

Pénteken a Külkereskedelmi Minisztériumban Vörös Péter magyar és Andrej Barcak csehszlovák külkereskedelmi miniszter aláírta a két ország közötti öt éves időszakra szóló hosszú lejáratú árucsera-forgalmi megállapodást. Az aláírásnál jelen volt Václav Moravec, a Csehszlovák Szocialista Köztársaság budapesti nagykövete és Premysl Strougal külkereskedelmi miniszterhelyettes.

A két fél fő céljának tekintik a sokoldalú együttműködés további elmélyülését a komplex program és a szocialista gazdasági integráció szellemében. A megállapodás értelmében 1981–85. között 5,6 milliárd rubel értékű árucsera-forgalmat bonyolít le a két ország, 22 százalékkal nagyobb, mint az előző öt évben.

Egyenletesen tovább növekszik a gépipari termékek forgalma, amely a kölcsönös áruszállítások mintegy 58 százalékát alkotja. Magyarország növeli a csőgyári berendezések, vegyipari és élelmiszeripari berendezések, a szerszámgyártó gépek, erőáramú termékek, gyengeáramú elektrotechnikai termékek.

Csehszlovákia az eddiginél több gyenge- és erőáramú elektrotechnikai terméket, kohászati gépet, energetikai berendezést, bányagépet szállít hazánkba. Jelentős mértékű a csehszlovák gépipar hozzájárulása a magyar építőipar anyagi bázisának fejlesztéséhez. Tovább növekszik a mezőgazdasági gépek és traktorok csehszlovák exportja, ezen belül kiemelkedik a Moravia típusú silótornyok szállítása. Különböző háztartási kisgépek, kertitruktorok jelentős magyar igényeket elégítenek ki. A közúti járművek és járműipari termékek szállításával a csehszlovák ipar a magyar közlekedés egyik fontos ellátója lett.

Csehszlovákia köszönetet mond a magyarországi, hengerelt árut, faipari anyagokat, különféle vegyipari termékeket fog szállítani, míg a magyar kivitelben jelentős maradvány marad a bauxit, az alumí-

um és alumíniumtermékek, a timföld és a gabona szerepe.

A fogyasztási cikkek közül Magyarország elsősorban konfekcióipari termékeket, cipőt, tévékészülékeket, magnos rádiót, kazettás magnetofont, valamint ételolajat, friss és feldolgozott zöldséget, gyümölcsöt és bort exportál. Csehszlovákia személynégygépkocsikat, mopedekeket, motorkerékpárokat, elektronikus fogyasztási cikkeket, háztartási eszközöket, bútortermékeket, textilárut küld cserébe. A fogyasztás választékának gazdagítását szolgálja a belkereskedelmi és szövetkezeti közvetlen árucsera, valamint a kishatármenti árucsera-forgalom kereteinek bővítése is.

Az 1981–85-ös időszakban az árucsera-forgalom 40 százaléka bonyolódik a különböző termelési szakosítási kooperációs megállapodások alapján. Különösen nagy ezek szerepe a közúti járművek, építőipari és útépítő gépek, mezőgazdasági gépek és a traktorgyártás területén. További számottevő együttműködés alakult ki olyan, a lakossági fogyasztást közvetlenül érintő területeken is, mint a porszívó- és magnetofongyártás.

Fazekasok nemzetközi bemutatóján

A tavaszi frankfurti nemzetközi termékbemutatóra készülnek a mezőtúri fazekasok népművészeti szövetkezetének alkotói. Százötven darabból álló kollektív mutatnának fel a már hagyományos seregessel, s új formákkal és színekkel is jelentkeznének.

Tanulmányozták és hasznosították például a Tata környéki tájhagyományokat, amelynek a formagazdaság és fekete alakra helyezett sárga mázas díszítés a fő jellemzője. (MTI)

Új irodalmi múzeum

Debrecen irodalmi múltját, a városban élt írók munkásságát, az irodalmi élet 450 éves fejlődését mutatja be az az új irodalmi múzeum, amelyet pénteken avattak fel Borsos József egykori neves építész lakóházában. A kiállítás részletes anyagot tár a látogatók elé a híres református kollégiumról, amelynek külföldet járt tanárai és diákjai Európa szellemi vérkeringésébe is bekapcsolták az ország akkor tájt legnépesebb városát, Debrecenét.

A 19. század legnagyobb költője — Csokonai Vitéz Mihály, Fazekas Mihály, Kölcsey Ferenc, Petőfi Sándor, Arany János — debreceni kötődéseinek bemutatása mellett képet kapunk a századforduló és a 20. század debreceni irodalmának kiemelkedő alakjai: Ady, Móricz Zsigmond, Tóth Árpád, Szabó Lőrinc, Oláh Gábor, Gulyás Pál, Juhász Géza munkásságáról. Egy további anyag pedig a debreceni újságírás történetét mutatja be. (MTI)

A ma már kiha'ofélben levő mesterséget, a gyertyaöntést műveli Gulyás Béla Egerben a Dobó István utcai műhelyében. Az 1846-ban épített mártó- illetve öntőgépeken a középkor óta szinte változatlan technológiával készíti a gyertyákat, havonta mintegy nyolcvan kilogrammot. Képnél: Gulyás Béla az öntőgépen dolgozik